

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő: **OSZESZLY M. VIKTOR.**
Laptulajdonos és kiadó: **BALKÁNYI ERNŐ.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
Erő könyvkereskedésében Alsólendván.
A nyitlér sora egy korona.

A rendőrlétszám emelése.

írta: **Oszeszly M. Viktor.**

Alsólendva, február 1.

Alsólendva városának ez idő szerint 2 (mond: két) rendőre van. Két egész rendőre. Elég szép szám. Ez a két ember ügyel Alsólendván nappal a — rendre, őrizi a magánosok, a kereskedők és iparosok tulajdonát. Arra, hogy a városházát valahogy megörizzék, utíig elég ez a két ember is, de hogy éppen rólam, vagy egy másról le ne lopja valaki világos nappal — a rendőrtelen foltján — a téli kabátot, erre kevés. Nevetésesen kevés. Ugyannyira kevés, hogy tanácsos állandóan kabát nélkül járnunk. S ha mégis megtörténik, hogy lelopják rólam, ne haragudjunk meg érte. Elvégre a közmondás is azt tartja: „alkalom szűli a tolvajt.” Es hol lenne kényelmesebb dolg tolvajnak lenni, ha nem éppen Alsólendván, — ahol két egész emberből áll a rendőri létszám?!

Hogy kevés ez a két ember az egész város vagyonbiztonságának a megőrzésére, kivülágik abból is, hogy maguk a lakók panaszkodnak legjobban miatta. Pedig azok már hova-tovább beleszokhattak, hogy egy esztendőben csak egyszer látnak Alsólendván rendőrt. De ugylátszik, nem szokták beval. Szükségesnek tartják ebben is a kulturálval való egyenletes haladást. Ha mind, egyfől-egyik tolvajok, rossz-emberek laknak a várost, felesleges volna ez a két ember is, mert tudvalevő dolog, hogy —nehéz

ott lopni, ahol a gazda is tolvaj. De Alsólendván tisztességes, jóvaló emberek is laknak, akik csak azért nem járnak állandóan revolveresen, mert nem kapnak fegyvertartást engedélyt.

Ha csak egy parányinál nagyobb városnak mondjuk el, hogy itt két ember öködik két-ezer lakó biztonsága felett: ki-nevet bennünket és azt hiszi, hogy ez az Alsólendva valahol az ígért földjén lehet, ahol tejben, vajban fürdik minden ember s dehogyan van rászorulva egy is a más vagonyára. Azt hiszi, hogy itt sohasem fordul elő olyan dolog, amiből az emberek kizrik a rendőrhányi izét.

És tudja Isten hogyan van az, hogy a „rendőrlétszám” nevetésesen csekély számára még csak most kezdünk alaposan rájönni. Pedig vereskedések, utcai botránokok és egyéb nevezetes stílik fordultak elő bűven — tán még bővebben — a multban. Amíg a multban felrohattak annak a rováására, hogy „rossz emberek voltak mindig és lesznek is,“ addig ma nem irhatjuk a rendőrlétszám csekély számán kívül egyéb bajnak a számlájára.

És nehogy valaki azt higgye, hogy a rendőrség szaporításának kérdése csak a mi könyvtünkben van megírva, ideszögezzük, hogy nem kisebb helyen, mint a városházán — is — foglalkoztak e kérdéssel. Főjegyzőnk az, ki rajtunk kívül legerélyesebben

proponálja a rendőri létszám emelését. Legalább is hárommal. Terve szerint abban az esetben őt szál ember örködne biztonság felett. Ez sem sok, sőt mondhatni kevés, de egyelőre meg kell elégednünk e tervvel. Nem vagyunk a nagyvárosok képehez szokva, hogy minden ötödik házat őrizze egy-egy rendőrs s így könnyen megelégedhetünk, ha (ismételjük: egyelőre) hárommal emelik a létszámot. — Csak emeljük.

Am, mint Alsólendván mindig és mindenkor, ebben a dologban is akadtak kerékkötők, kik a rendőrlétszám emelésében a város tönkremenésénél nem látnak kisebb dolgot. Volt szerencsén ugyan néhány városatyá nyilatkozatával találkozni, a kik egyenes és nyílt választában megtagadták az eszme pártfogását. Sőt valászukban odakonkludáltak, hogy a két rendőrt Alsólendván nemcsak hogy nem kevés, de — sok is. Egy utíig elég lenne.

Hát — kérem — ez a kerékkötés, mely a várost a hasonkaliberi szomszédos városokkal és a kulturával való egyenletes haladásban gátolja meg, kissé nevetéses valámi. Mit féltenek ezek az urak?! A város jövőjét talán? Ne legyenek annyira aggódkók! A város nem megy tönkre. Vagy ha tönkre is megy: a rendőrség fizetésétől semmiesetre sem. Hol hallotta és ki hallotta, hogy csak egy város is azért szerelne piros-bűtösen az adósok lajstromában, mert — rendőrei vannak? Ugy-e nem hallotta senki? Mert tudvalevő dolog, hogy Alsó-

Versek.

I.

Valamikor régen...

Kopott, fakó betűk... Valamikor régen
Egy kis leány írta;
Panaszóval szavával,
Szíve sóhájgát
Kinját belesírta...

Kopott, fakó betűk... Valamikor régen
Nem voltak kopottak;
Valamikor régen
Hűtlenségem miatt
Engem sem sirattak...

II.

Egy kicsiny faluba...

Egy kicsiny faluba száll a sóhajtásom,
Egy kicsiny faluba rám nehezen várnak, —
Egy kicsiny faluba sürűn megy a level
Egy bánatos lánynak...
Bánatos leánynak bánatos levelek, —
Egyfől-egyig az én életem hi mása,
Győtrődött szívemnek, megkínzott lelmemnek
Örökös sírásá...
Alsólendva, február 1.

OSZY.

A férfi.

írta: **Oszeszly M. Viktor.**

Ősz volt. A természet vándor-madarai már rég odahagyták a haldoklósnak indult tájat s a hűvös ősz szellő meg-megzörgette a nagy kert fái alatt a lehullott, elszárgult, száraz leveleket, vagy belemarkolt a virággyökerek még nyíló keresztenu-maiba és azok hajlongtak, bököltek a hozzánté- elésítő firt, az összetörődött ember-alak lábait előtt. A szeme, megfőrt fényü napsgár a kopaszodó fak ágai közt odaszűrődött a keskeny kerti útra s amint a szél ide-oda hajlította az ágakat: bohó táncokat járt a vígteleg fűleveleken.

Igazi haldoklása a természetnek.
A férfi végigsétált a szük kerti úton, a végem emeltől, kezét összefonta a mellén s hosszán, méterengye nézett végig azon a kietlen, pusztulónak indult tájon, amely annyira hasonlított az ő életéhez.

Egy meseje volt. Egy közönséges mese, a mely annyiszor ismétlődik a mindennapi életben. Jól emlékszik rá, késő őszel történt, mikor még ereiben duzzadt az élet s még batinékelki levele tudott örülni az életnek, egy ábrándos-tekintetű, kék-zemű leánykával hozta ő-sze a véget. Mindenszentek estjén, a kisváros temetőjében ismerkedtek meg.

Akkor még szép volt az élet, virágzó, gondatlan és napsgaras. Ott jártak-keltek a szomorú, könyes szemekkel övők sírjához zarándokló ember-aratat

végtelen sorában mind a ketten, ő is, meg a kis Juliska is.

Bánatos tekintetű az apró viaszgyertyák fényében összevillant, szíveikben a haldokló ősz dacára is új tavasz nyíltott, — s ő követte lépésben azt a szomorú, ábrándos-tekintetű, kék szemű leányt, akinek abban a komor temető-kerületben ugyancsak édesatyja aludta örök álmait. S az öreg, meggyőnyedő hátú, de emlékezőni éltének tudó ősz férfi úgy találta most, harminc év után, hogy azzal a leánnyal megismerkedés, szerelme végig-olyan egyhangy, komor volt, mint az a légkör, az a környezet, ahol megismerte.

Sokáig, nagyon sokáig szerették egymást. Végeznek hit boldogságukban nem zavarta őket a fejük felett egymás után elhaladó ősz kietlen, pusztulást jelentő képe, — megértette egymást s egymásnak szánták életüket, jövőjüket.

S így szerelmese, gondatlan vigasgban mult el sok-sok év. A gyerek-embert férfivé érlette az idő s az ábrándos-tekintetű, kék szemű lány széppé fejlődött az oldala mellett.

A szivük együttudobogását nem a fény, nem a pompa, a zajos világ hamisan csillogó nagykérdőkösdé jellemezte, — szerették egymást tisztán, becsületesen, szivük legmélyebb szerelmével. Megtalláltak egymás szeretetében mindazt az örömet és boldogságot, amitükben a nagyvilág vasári zajában nem lel meg a kutató lélek.

Es zűjében rajzoltak meg a jövőt. Szerelmese együttéltekben, suttogásaikban, forró öleléseikben meggyeztek gondolatjaikat:

lendván is, meg másutt is olyan gyatrán fizetik a rendőröket, hogy ettől se én, se te, se ő, sem Alsólendva nem megy, nem mehet tönkre. Csak nagyobb hiábavalóságokra ki ne adjuk a pénzünket!

Úgy kezljük a dolgot, hogy az éjleli-őrök helyett állítsasson fel meg három rendőrt. Így aztán az összes öt ember közül kettő-kettő felváltva tenne éjleli szolgálatot.

Mondjuk: nem azért szükséges ez, mert elszaporodtak a rossz-embereink, hanem azért, mert — haladni akarunk. S ha maga egy főjezőző áll valami egészséges és életrevaló eszme élén, annak kivétel nélkül mindenoklatlan elenszűgesséssel, maradi nyilatkozatokkal külséltetni — legalább is gyerekek. Ez a mi véleményünk.

Még egyet. Az ellenzéki urak nyilatkozatával nem tárgyaltottak a rendőrség ügye Két-három ember szava meg nem lehet mervado ebben a dologban. A rendőrség szaporításának szüksége — egész Alsólendva meggyőződése. Pedig tán mások is figyennek akkora jóakarattal (ha nem a gyubbal!) a város jövőjén, mint a t. ellenzéki urak!? Ezt gondolják meg...

Egy kis s.ta.

Karcolatok.

Ezenél és hivatalosan megállapítjuk, hogy öreg templomunk toronyórája a magyarországi órák szerint félórával előbbre jár, mint például a pesti óra, vagy a többiek. Megállapítjuk, hogy a vasúti órák szerint szintén félórát sejt. Amikor meg állomáskunkon 8 az óra, a torony-óra már a fél 9-et mutatja és uti S ha megállapítjuk meg azt is, hogy Alsólendván az összes órák a toronyóra után igazítottak s így Alsólendva minden jórával órája egy fél órával előbbre jár a rendesnél; bátran állíthatjuk mindenkéül fogva, hogy Alsólendva egy félórával lefelé áll egész Magyarországon. Bátran merjük állítani, hogy egy fél-órával előnyök, jól leförtököl a szomszédok, akinek a ketyegője történetesen nem respektálja ekkora mértékben a vilamos gyorsaságot. Am ez a toronyóra-síetség nem annyira kényelmes, mint kellemlen dolog. Mert akárhogy is hencsengünk a

fél óra előnyünkkel, tudja és tudni fogja minden egyes ember, hogy habár Alsólendva egy félórával előbbre van a többi városoknál, mégis egy-néhány ezredével el van maradva ezek mögött. Ezért kárba vesz minden óra-síetség. Nem is érdemes fáradozni vele. Dicséretesebb volna, ha valami másban szárnyalnánk túl szomszédvárosainkat, pld. a jötekményekben, a város külső esztétikájában, vagy elfelékben. Mert mint mondjuk, ez az óra-síetség egy cseppet sem idős dolog. Sok kellemetlenségre szolgál okot. — És vajjon mit szólnának ennek az öreg templomnak a méltóságos oldalfalai, ha azt a sok-sok kellemetlenséget mind az ő rovására írának?!

E heten tarka volt a csendőrség krónikája. Szurkálás, tűz, szélhőmosság és ablak-beverés fordult elő bőven. Az emberek meg a nagy hidegek dacára sem pillantnak. Neki van hűt, hogy nem vernek be egy fejet sem, nem víztel sehol egy szellőmas. — aminek következményeképpen aztán üresen jelenik meg az újság. Boszankodik a szerkesztő, boszankodik a kiadó és végül boszankodik az olvasó-közönség, aki szívesen olvasna, ha egyáltalán volna olvasni-való a lapjában. Ez a hét azonban a legkényesebb izlést is kielégítheti. Tarka a krónika, tessék elolvasni!

Szeptó-Egyesületünk is van. Azt hisszük: már nem hiányzik semmink. Pardon: még valami hiányzik. Nem is nekünk, hanem az egyetlen. A pénz. Mert pénz nélkül nemcsak hogy élni, de szepitlen sem lehet. És ha azt akarjuk, hogy közmelegelőre dolgozzon az egyesület, bizony-bizony bele kell nyulnunk egy kis apró-pénzért a nadragcséinkbe. Nem szabad farkadunknak, ha éppen szivünkön kívánjuk icseni a város sorsát. Itt Lendván nagy szükség, tán a legnagyobb szükség van a Szeptó-Egyet működésére, mert igen igen távol állunk vörösvöl, mindeztül együtt a — szeptől. Az utcák piszkosak, sírosak. Nyári öntözést minden tizen-többedben egyez elvezünk. S ha penze is lesz az egyetlenek, nemcsak tagja, reméljük, hogy máharmál megváltozik ez a kedélyes állapot. Amen!

Amikor Zalagegerszre beakarták építeni a déli-vasút gőpjöntait, mint később egy másik nagy megyei város kapott meg, néhány városi képviselő, akiknek — mellesleg megjegyezze — a csizma-készítés volt a mesterségük, ezzel döntötték el az ügyet: „Nem kell vasút, mert hátha csökken a csizma-tal ár!”

Amikor Kanizsára le akartak telepiteni egy nagybőv gyárat, amit később egyik szomszgye-

gyei város kapott meg, egy városi képviselő, akinek — szinten mellesleg megjegyezze — a fu-karság volt a főerenye, ezzel szavazta le az ügyet: „Nem kell a gyár, mert az szociálistákat termel. Hátha feltekinék a csirke árá!”

Amikor Alsólendván a rendőrleltszám emeléséről esett szó, melyet egy-hasonmú város már régen megsejlekedett, néhány v. képviselő, akiknek — halmazdrus is mellesleg megjegyezze — nincsen nevezeteseb erényük, ezzel egyike-zett eldönteni a dolgot: „Nem kell a rendőr, mert hátha eszik azert is elszaporodnak a tolvajok!”

Kell-e ehhez kommentár?!

HIREK.

Lapunk legutolsó számaához — előfizetési szá-mára — posta-ulványait mellékelünk. Kérjük mind-azokat, kik lapunk csekély előfizetési árát még nem küldték be kiadónkatul címére, hogy azt minél előbb megtegnni sziveskedjenek, elenesében a lap küldését beszüntjük.

T. Olvasóinkhoz! Lapunk, az „Alsólendvai Híradó” a mai napon az én felelős-szerkesztésemben ment át. Nem csónalok programot, mert nem szokásom az ígérés. Ami hosszú éveken át szerzett hír-lapiról erőmből telik, megteszek a város és közönsége érdekében mindent. Czélem, hogy lapunk bátor és lankadatlan harcosa legyen mindenkor az igaz-szónak és üldöz-zője az igazságtalanságnak. Ettől a céltől nem tántorít el senki és semmi.

OSZESZLY M. VICTOR az „Alsólendvai Híradó” fel-szerk.

Megalakult a Szeptó-Egyesület. Vasárnap délelőtt tartották meg a helybeli Szeptó-Egyesület alakuló közgyűlését. Tudósításunk — az élénk érdeklődés mellett lefolyt gyűlésről a következő: Az alakuló közgyűlés ideiglenes elnöke Hutás József, jegyzője Pollák Emil volt. Hutás úgy a maga, mint tisztásra nevében megköszön- a bizalmat s miután üdvözölte a szép számban összejött érdeklődőket, néhány szóban ismerte az egyesület célját. Ezután az alapszabály-tervezet olvastatott fel, melyet

— Oh mondó: mikor léssz az enyém vég-képen, örökké taró esküvel hozzam tűzre?!

Ez volt legelőbbő vágyuk, közös gondolatk. ... Aztán egy nap a férfi megkérte a leány kezét.

A leánya nevelés-re és jövőjére sok gondot fordító anyja nem utasította vissza leánya régi szerelmét. Csak az eljegyzést halasztotta el arra az időre, amikor biztos és a leány társadalmi állásának megfelelő hivatalhoz jár a férfi, mert mint mondta: úgy szándékos férjhez adni Juliskát, hogy az minden tekintetben boldogságra, jólétre talájon új otthonában.

A férfi kissé bántotta az a hang, melyvel az ő szerény hivataláról nyilatkozott, azonban megfogadta becsületesen szerető szívével, hogy habár nagy áldozatok árán is, törekedni, igyekezni fog, hogy megfelelő álláshoz jusson.

Jelenlegi pályáját odahagyta s új elrettelt választott magának, ahová nagyobb tere nyílik tehetségének az érvényesítésére.

Elbucszott Juliskától.

— Érted es értem teszem, édes... — sugta a válas utolsó percében. — S ilyekéni, törekedni fogok, hogy méltó legyenek hozzád. És te varni fogsz rám, úgy-e? ... Gondolatban itt leszek melletted szüntelenül, én édes mindenségem!

— Esküszöm, hogy hű leszek hozzád!

A férfi elhagyta a csendes, nyugalmas kis városkát, melynek minden talpalatnyi része ismerős volt előtte egy egy kedves emlékével. S fenn a fővárosban belemértült a tanulásba; e-jellett nappalokká tette fáradoit, törekedett kitűzött célja felé, — de azért leveleit szorgalmasan vitte nap-nap után a posta ahhoz az ábrándos-tekinetű, kék szemű leánykához, aki neki mindensége, boldogsága volt...

Hetek, hónapok multak így el.

A leány levelei mindig gyerekek s mindig hidegebbek lettek.

De azért a férfi nem sejtett rosszat.

Nem tudta egy perccig sem hűtlenül látni lelki-szemé előtt azt az igaz-lelkű teremtest, aki bűséget esküdött neki a valás fájdalom, szent pillanatában.

Még akkor sem hitte el jószágos, szerető lelkével, hogy elfordult a lány szerelme tőle, mid-őn leveleire választ sem kapott. Kétségzőtől erőlt fogott ekkor a tanulásnak s a mindig közlekedő két láta kecsgetésben folyton előtte lebegni s ez erőt adott neki, ösztönözte a munkában.

Lelkével pedig ott röpöködött szüntelenül Juliskák háza táján; képzeletében maga előtt látta a kis kert virágos lugasát Juliskával, amint szomorú, bánatos arccal varja őt háza s imádkozik érte...

Mikor már a harmadik évet töltötte a fővárosban, egy szürke lél estén fáradoit rézt háza kesny akasára. Iróasztalán levelet talált. Még a delután folyaman hozta a posta.

Kiszállt, szabálytalan betűkölök állt a cím, meglátszott rajta, hogy az írója sietett vele. Megismerte Juliska írását.

Kíváncsian emelte fel a levelet és — meg-eskőolta.

A munkában kifáradt férfi lelkében egy percre kigyúlt a remény és boldogság egy hal-vány szikrája.

Feltörte a pecsétet.

Aztán mohón olvasta a rövidke sorok apró betűit:

„Miklós! Bocssám meg a maga ellen el-követett vétkeimért. Amikor elbucszott tőlem

s amikor arról hallottam, hogy maga nagy ember készülni lesz, hogy magára fényes, dicső-séges pályá vára, elveztettem sok évi bizodal-mamat, mert nem tudtam hinni, hogy az a nagy férfi, akinek helyét engednék a maguk sorában a legmagasabb körök: meglassan engem, az egyszerű árárt. Lemondtam magáról és önna-gamban feloldottam az esküjé alól. Elsírattam, meggy-szóltam, mint aki elveszett a számban. Aztán jött egy férfi, aki megvizsgált, meg-szeretett s aőt én is megszerettem... Minek részlettem a dolgot? Feleségül vetl... Ez egy évvel ezelőt történt. Azóta nincsen nyu-galmam. A magának tett esküm nyomja a lel-kemet... Azóta megszenvedtem érte, Miklós! Azért jöttem most, hogy kérjem, könyörögjem egykori szerelmünk minden szent emlékre, hacsak él: egy parányi szikrája is irántam a szanalomnak: oldjon fel az átok alól s boc-sássám meg, ne hagyja velem együtt szen-dület azt a jószág embert, férjemet — az én bűnömért... Könyörgöm... Isten velem... Ejen boldogul! ...”

A férfi nem hitt a szemének. Elolvasta egyszer, kétszer, nagyon sokszor. Irítózás fáj-dalmában felkacagott. Feje szédült, majd a szí-vehez kapott, mintfoghyia ott érte volna va-lami.

— De én azért hű maradok hozzád! — mondta.

Aztán odalépett iróasztalához, papirt vett elő s remegő kézzel üzenté hűlten kedvesének:

— Megbocsájtok! Megáldalak!

hosszas vita s kevés módosítás után elfogadták. A miniszterumhoz való felterjesztés, illetőleg helybenhagyás után az alapszabályokat kinyomtatják s minden egyes tagnak megküldik. Végül a tisztviselői kart választották meg. Előnk lett: Hutás József, alelnök: Hajós Mihály, titkár: Bittera Béla, jegyző: Pollák Emil, intéző: Óriás János, pénztáros: Neubauer József. Választmány: Füss Nándor, Bíró Lajos, Isóó Ferenc, Benczics János, Kormos Armin, Simonka Ferenc, dr. Laubhaimer Oszkár, Sauer János, Balázs Béla, Pollák József, dr. Wollák Adólf, Sipos Lajos, Toplak József, Varga János. Számvetésköz: Balkányi Ernő, Tivadar Ferenc, Tűskés Dező, Gálics Tamás, Kiss Dénes. — Az egyesületnek ez idő szerint 80 tagja van.

— **A könyörületesszivekhez!** — Három-hégy héttel ezelőtt történt, hogy egy vizágyzatlan-ságból eredt tüvész elhalt, vagyis aztó Kriszta zalamegyi községet teljesen. Hatvanhárom ház lett a tüvész martaléka s néhány száz embert-szervekünk lett koll-dussá, földönfutóvá. A krisdai tűzkórusok rettenetes nyomorának az enyhítésére — az alispán felhívására — országos mozgalom, illetőleg gyűjtés indult. Ebből az emberséges munkából ki kell hogy vegye a részét Alsólendva jósivű községe is, aki már annyiszor adta tanujelét jószívűségének. Nem horribilis öszezgekkel van szó, néhány filléret is áldás száll az adakozóra. Lapunk szerkesztője gyűjtést indít zennel. A község küldje meg pénz-adományait szerkesztőségünk címére, mi hétről-hétre nyugtízzuk hirovatunkban s az összeget ille-tékes helyre juttatjuk.

— **Névmagyarosítás.** Oszeszty László, nagyknizsan illetőségű csongrádi lakos, feleség-szerkesztőn testvérbátyja, családai nevelő — helyi-gyminiszteri engedéllyel, „Onódi”-ra változtatta.

— **Közégek értekezlete.** A környéki kis- és nagyközségek kiküldöttéi — a különböző utak kiépítése tárgyában — szerdán Alsólendván központi értekezlet tartottak. A gyűlés több-rendbeli községi út teljesen újépítésre, valamint jó karba helyezésre érdemben hozott határozatokat.

— **Adományozás.** Pollák Lázár helybeli kereskedő a nála legutóbb előfordult tüzest alkalmából, a parancsnoksághoz intézett s a tüzoltóság működéséről elismerő meleg hangon írt levele kíséretében a tüzoltó-egylet pénztár-ajlajára júna 50 koronát, a tűz oltásban résztvevő tüzoltók jutalmá-zására pedig 100 koronát adományozott. — E szép megemlékezés önnön magát dicséri!

— **Vasut-ügy.** A keresked. miniszter múlt év dec. 23-án kelt leiratával Győrffy János és dr. Kreitler József nagyknizsan ügyvédeknek a keszthely-vidéki h. é. vasut Keszthely állomásától Alsólahók, Szentgyörgy, Zalaapát, Esztergál, Szabar, Nagyárad, Kriszda, G. urabanc, Koros, Galambok, Kiscsécse és Nagyrécske községek határáig, a cs. és kir. szabad, déli vasp. lya-fársaság Nagyknizsa állomásáig s ismét vasp. lya-fársaság Nagyknizsa állomásáig, László, Surd és Zákány irányába a m. kir. áll. vasutnak Gyékényes állom. iszába vezetendő rendes nyomtávú gőz-, esetleg villam.üzemű h. é. vasutvonala az 1905. évi december 18-án 78245. sz. a kelt rendelettel kiadott elő-munkálati engedély engedélye lejárattól számol-tandó további egy év tartamára megösszabbitotta.

— **Farsang.** Az alsólendvai önk. Tüzoltó-Egylet működő kara szombaton, február hó 9-én a Korona-szálló nyergeteremben zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor. Személy-jegy 2 kor., családijegy 4 korona.

— **A Zalaegegyházi Karácsonya-Egyesület** a szégyen gyermekek felnevelésére február hó 9-én az Arany Bányán száll. díszteremben működő előadással egybekötött táncestélyt rendez. „Az elefant” és „A beteg” című egyfelvonásos vígjátékok fogtak előadani. Belepo-dj 2 kor. 40 fill., páholy meg ítéssel 16 kor., állóhely 1 korona. Kezdeté este pont 8 órakor.

— **A lenti-i műkedvelők február 10-én a nagy-vendéglő termében táncgyűléssel műkedvelő szimfoniáddal rendeznek.** Kezdeté fél 8 órakor. Helyárak: Első és 2.ik sor 2 kor., a többi sor 1 kor. Előadottak: „Felső Klári” népszim. —

— **A szentgyörgyölyöki önk. Tüzoltó-Egylet** a saját pénztára javára febr. hó 10-én az ev. ref. egyház vendéglőjében zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belepo-dj: Személy-jegy 30 fillér, családijegy 1 korona.

— **Az „Alsólendvai önk. tüzoltó-egylet” parancsnoksága** a január hó 29-iki tűz oltásánál megjelent fogathatók közül mint a szertárnál, illetőleg a tüznél legelőbb megjelenteket 1-ső helyen (5 koronával) és 2-ik helyen (3 koronával) való jutalmazására Klein É. helybeli szállító két kocsiát, a 3-ik helyen (2 koronával) való jutalmazására dr. Chiklo Sándor kocsiát állapította meg.

— **Analfabéta városatyák.** Érdekes, hogy a villamosok korszakában a kultúra még annyira hatra maradt, hogy még ilyen is akad szép Magyarországon. Gyula városában állítogd 23 városatyá van, ki sem írni, sem olvasni nem tud; ezek mandátumának megsemmisítését kéri a város igazoló választmányától. No hat ha ilyenek vezetésre bízzák a kultúra előbbvitelét, akkor jaj nekünk szegény Magyarországi! Talán mislont is akadnak ilyen disz-példányok?!

— **Pince-tűz.** Kedden délen tüzi láрма, felvevett haragok kongása s a tüzoltók kitérme-gyűlési háza vereség. Alsólendva esemény. Emberek szálltak az utcákon s szájról-szájra adták a hírt: „Tűz van!” — Pollák Lázár helybeli nagykereskedő pincejében kezeleztet a tüz. Az egyik segett, nevleg Domán Ferenc fél 12 tájban égő gyertyával a pincebe ment. Dolgait vezetvén, az égő gyertyát égő olajos-hörten hagyta. A tövig egett gyertya lángjától tüzet fogott a gyulékony folyadékot tartalmazó hordó s csakhamar égnek kezdtek a szomszédos hordók is. A tüzet a házbeliek csakhamar észrevették. Kivonult a tüzoltóság is s így sikerült a tüzet lokalizálni. A kár 300 korona.

— **Pusztító betegségek** ellen harezban a világ legközből orvosai egyesülnek. E betegségek sorában az első helyet az Epilepsia (hiva-vályótes) foglalja el. E bajban szenvedőknek vizsgálat szolgálhat azon orvostársulnak, mely szent-ny egy magyar orvos a betegség ellen új es-hetékony gyógyító módszert alkalmaz, a melyt már a külföldi metó díszismerben részesítettek. Ez orvos dr. Szabó Sándor Budapest, V. Akadémia n. 5; ki kosszeged nyúl felvilágosítást mind-azonok, kik gyógyító módszere segélyével s u-lyan jóval szabadbíráni oltajának.

— **A szövetségesek.** Boha Atám és Zelko József alsólahoki lakosok szombaton este együtt mulattak a helybeli Deutsch-féle vendéglőben. Hét óra tájban betört a korszamba Dusbán János is, akivel a két előbbiek rövid idővel ezelőtt valami pere volt. Amint Dusbán gyantulanul leült egyik asztal mellé, a két szövetséges általános pohár-dobással tisztelte meg. Dusbán ekkor távozni akart, de Boha és Zelko utját állották Késékel támadtak neki. Emez nem tudta védeni magát, aminek következtében aztán alaposan összeszúr-

ta. Husz napon túl gyógyuló sebet ejtettek ráta. Feljelentették őket a csendőrségen, a hol megindították az eljárást a nyugtalan természeti szövetségesek él-n.

— **„Előző idegen.”** Még január hó elején történt, hogy a helybeli Korona-szálló tulajdonosához: beállított egy jól öltözött idegen, s mintán Koppanyi Gyula huszoknyvárj ügyöknek nevezte magát, ki marhavászás cél-jából jött Alsólendvára, lakást bérelt. Nyolc nap-on a vendégzerepeit városunkban az „ügnök ur” s a nyovadik napon megkérte a vendégölést, vitetné el őt a kocsiján Muraszombathra, ahova szintén marhavásáris végeit meg. Azt mondta, hogy még aznap visszajön a kocsival, amikor is ki fogja fizetni a szállodai kontót is, meg a fu-vardiját is. Neubauer vitte el idegennek, kölcsön-ben a kocsiját, mire az ügnök ur kényelmesen atkocsizott Muraszombathra. Itt egyik vendégölő előtt leszállt, magavai vitte Neubauer jófajta lóbuszját s mint aki jól végezte a dolgát — ke-rekelt odott. Neubauer várta, csak várta az elő-kező idegen visszaérkezését, de mivel ez nem jött, jelentést tett az esetről a csendőrségen.

— **Csendélet Alsólendván.** Dancs Miklós harmasmalmi lakos f. hó 27-én, mint jó kereszt-téyhez illik, ünnepet tartott. Az ójtaja emberek nélkül pedig csak egy teljes az ünnep, ha amugy magyarriskásan kirugnak a hámból Dancs is ivott kora délutánol késő este s amikor már leszopta magát a sárga földig, elcsúszt monddt a borral áztatott korszma-asztalnak a beindult haza felé. Amint megy, mendégél, eljutott Deutch Ja-nosnak a vasuti-utcaban levő vendéglője elé. A korszmból vig énekző s cigányzene hangjai vegyültek az utca este csendjébe. Dancs arca egy percre felvidült. Mutatogatóval megkökte a hom-lokát s ekként dörögött: —

— **Éde beterek, ha addig élek is.** Csak egy pohár, borom, nem többre! — És betámolygott a korszmba. Leült és rend-el. A vendégöl megtagadta a részeg ifyafi ki-szolgálását s, amikor ez — veszett haragjában — belekötött a „vigadókba, szép csendben kitette-kele a vendéglőből. Magyarul: kidobták Dancsot. Nem, ezt nem bírta el őt érzékeny lelke. Ahogy a korszma-ajtó előtt érezte magát, nagyot kán-rokkodott: „Tyuh, azt a kutyalaját!” És Dancs Miklós beverte a vendégöl ablakát. Feljelentették.

— **Amikor a csendőrök házatárat-tar-nak.** Megírta lapunk legutóbbi számban, hogy Tüske Károly rediesi lakos arról tett a helybeli csendőrségen jelentést, miszerint szobájából egy szakkorona, bankó eltűnt. Mint gyanusított, egyik szomszédját mekötötte, az esodorszeg vizsgálat-ot indított az ügyben, kihallgatja a szomszédot, mivel azonban ez a bankóra vonatkozólag nem tudott felvilágosítással szolgálni, a karsult Tüske lakásában kerestek az eltűnt szakkoront. A bankó azonban nem került meg, de elohyelt találtak a csendőrök Tüske lakásán 39 drb. adolevelet kü-lönböző nevekre kialtítva. Megkeresték Tüsket az adolevelekre vonatkozólag, mire ő előadta, hogy 4579 korona pénzét adja ki kamatra. A csendőrök utána néztek a dolgoknak s csakhamar megottadtak, hogy Tüske a kiadott pénzert a törvény által tilt-ott 32-os kamatot szedte, sőt a befolyt helyg-ülleteket is elkelezte. Az adoleveleket a csend-őrök fölfogatták s az ügyet tovább intézkö-d-vegt a bíróságnak a megvilágosításra bízoghoz.

— **Legjobb fajú szőlőtőlványok,** elismert kitaláló műnösben, szakszerben és lelkesen ismeretesen készülő a legelőbb árban kaphatók a „Millenár-nyeg”-nel Nagyrécs, Torontál megye, mely kívántra ingelen és bencenye küldi magyará, német, magyar vagy szerb nyelvű nagy forrajgyétek.

Szerkesztői izenet.

— **Nyireghyza.** A címszolgált már másfél évvel eze-ölt nyomtatuk, javítani rajt mindaddig nem leiet, amíg a készlet el nem fogy s újakat nem nyomunk.

— **K. Károly táncmulatás.** Kanizsa. Legnagyobb sajnálatunkra keresett nem rendezték. Hogy ittunk mi ahhoz, hogy táncmulatoyamot teljesítsük? Nem tartja komikusnak? Z. S. Talán bevalik, majd megölüssük. Prózátk kérünk.

Mühle Vilmos

cs. és kir. udvari szállító

— **TEMESVÁR** —

Mag., Növény-, Rózsá- és Fa-Nagytenyészetek.

(Művelési terület 94 hold.)

— **VILÁGKIVITEL!** —

A legjobb magvak

kerti és mezeli

tenyésztésre

A legnemesebb gyümölcs-, dísz- és sorfák

A legszebb fenyőfélék, díszcserjék, rózsák stb.

Postacímek magvaknál 5 koronát felüli értéket bárholva bromatve küldetnek. Művelési területi közölközvények számára a legelőbb, megrendelésekhez ingylen csatlakoznak.

Dusan illusztrált fenyőgyék — pártján a maga nemében — kivánságra birtokán ingylen é bérment megküldetk.

(Műhely magvai jószágban elérhető, ez ebben felvilá-gosítást tartalmaz.)

(Műhely fák többször átültetlek, jól iskolázottak,

mindentől jól és biztosan gyarapodnak.)

(Műhely tölvelemi mátt töldek, dísz- és kocszerjék,

valamint rózsák a létező legszebb virágok.)

(Művelési területi közölközvények díltetésnek számára

ingylen csatlakoznak.)

Ajánlható cégek.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

SIPOS LAJOS hadogas.

WORTMAN BENŐ rőfos és divatterkereskedő.

FARAGO ISTVAN fodrász.

HORVÁTH LAJOS fodrász.

BADER HERMAN cipész.

SCHWARZ KÁROLY bőrkereskedő.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bőrkereskedő.

WEISS ZSIGMOND ferri szabó.

KRAJCSICS ISTVAN vendéglos.

BLAU HENRIK rőfos és vegyeskereskedő.

ÁG ISTVAN vendéglos, Hosszufalu.

„HUNGARIA” HAZAI ERNYŐGYÁR.

MAYER ODON óras és ókszerész.

POLLAK LAZÁR nagykereskedő.

EKKER PÁL kalapos.

HEGEDÜS ISTVAN eszmiadia.

FERENCZY JÓZSEF vendéglos.

DEUTSCH JÁNOS vendéglos.

NEUBALER ANDRÁS Korona vendéglos.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglos.

RÉVESZ SAMU központi káves.

Özv. TUSKE FERENCZNE vendéglos.

MANDELBAUM „MOR” rőfos és divatrukereskedő.

ARNSTEIN BENŐ deszka-, cement-, fűszer- és eszemiene kereskedő.

II. SCHWARZ SAMU gabona-, liszt- és vegyes kereskedő.

FREYER LIPÓT fűszer-, eszemiene- eszdivatkereskedő.

TIVADAR FERENCZ vas- és fűszerkereskedő.

TOPLAK JÁNOS cement- és vegyeskereskedő.

BRÜNER SAMU vegyeskereskedő.

GAZDAG FERENCZ vendégloja a „Cispókhoz” Hosszufaluban.

SCHWARZ ARNOLD telegyáros.

49/1907. szám.

Árverési² hirdetés.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár végrehajtó javára Nemes Pál, Beck József és Dávid Jullius és a többi végrehajtást szenvedettéknél a zalaegerszegi kir. törv.-szék 4091, 4092, 4093/1906. számú kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járóbíroság 1907. V. 44. I. számú kiadulterést rendelo végzése alapján 300, 220, 44 kor. 3 rendbeli követelés s járuléki kielégítésére Pakán, Beck József lakásán

toflyó évi február hó 13-ik napján

d. e. 9 órakor butorok, gabonaneműek, széna, szalma és krumpj ingóságok 688 korona becserlekbenbírói árverés útján fognak eladatiin következő árverési feltételek mellett: Ha a tárgy beszerette meg nem igéctetnék, az a kiállítási áron alól is a leg. többet igéro által megvetnék jelentéki ki, még akkor is, ha más árverelő által igeret nem tétéctet. Minden tárgy vételára azonnal készpénzen fizetendő, melynek lefizése után az elárverezett tárgy a vevő bírtokába adatik. Ha a legtöbbet igéro a vételár azonnal le nem fizeté, a tárgy azonnal újabban árverécteték s ez esctben a fizetéct nem teljesítő árverelőnek a netaláni toblécthez igéctnyéct nincst, ellenben a netaláni tobléct összegct pótoláni köctelés és az árverést tobléct folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1907. évi jan. hó 26.

Romonyty Jean, bír. végrehajtó.

Egy teljesen berendezett

≡ szikvizgár ≡

évi 1200 kor. jövedelemmel, betegség miatt jutányos áron eladó.

Cim megtudható a kiadóhivatalban.

A Franklin-Társulat kiadása.

Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

kilenczedik sorozata

most jelent meg a következő kötetekkel:

Deák Ferenc munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Wlassics Gyula, Magyar népdalok. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Mikós Kelemen törökországi levelei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erdődi Béla. Petőfi Sándor munkái. I. és II. kötet. Kisebb költemények. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz.

A már előbb megjelent nyolcz sorozatban a következő művek jelentek meg:

Arany János munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes Arany László munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kozma Andor. Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz. Balassa Bálint báró és Zrínyi Miklós gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Széchy Károly Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vadnai Károly. Csupor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Zoltány Irén. Eötvös József báró munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vinovich Géza, Garay János munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Ferenczi Zoltán. Gyöngyösi István munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz. Guvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Negyesy László Katona József és Teleki László gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Rakosi Jenő. Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Váczy János. Kerecsény Zsigmond báró munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál. Kistaludy Károly munkái. I. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kistaludy Sándor munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kölsel Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Angyal Dávid Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferencz. Kurucz költészet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erdélyi Pál. Madách Imre munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Alexander Bernát. Pázmány Péter munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Frankón Vilmos. Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál. Gróf Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Berzevichy Albert. Szilgényi Ede színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József. Tompa Mihály munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Léva József. Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Vörösmarty Mihály munkái. I. II. III. IV. V. és VI. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

A MAGYAR REMEKÍRŐK gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent Shalpersze összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remek írók vevői 20 korona kedvezményes áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)

TULIPAN levélpapírok

kaphatók: BALKÁNYI ERNŐ papír kereskedésében Alsólendván.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhögés elleni cukorkák.

kaphatók alulírott gyógyszerárban. Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétezik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák fenyővel, orvosiilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gecekedtség ellen. 4512 drb közönségtizonyítványokkal igazolja ezen szer hathatóságát ezen kitünő gyógyhatású cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

A legelőkelőbb orvostanárók által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és diszoklevelekkel kitüntetett

Esterházy cognac

mely

a közönség kedvencz itala mindenütt kapható.

Központi iroda:

Gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár

Budapest. V., Nádor-utca 16.